

URZĄD PATENTOWY

B 659 65/52

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3682.

Kl. 81 e 36.

Bernhard Walter
(Gliwice, Niemcy).

Przyrząd do opróżniania zbiorników dla materiałów w kawałach.

Zgłoszono 21 lipca 1922 r.

Udzielono 12 grudnia 1925 r.

Wynalazek dotyczy bębna do mierzenia i polega na tem, że bęben z zatrzymującą się ścianką metalową, umieszczony jest jako zasuw przed materiałem, wylatującym pod kątem zesypu. Przez zastosowanie bębna do mierzenia można odejmować ściśle określone ilości materiału bardzo szybko, ponieważ otwór wylotowy nie jest zagrożony żadnymi wbudówkami. Ścianka metalowa po obrocie napełnionego bębna służy jako zasuw zamykająca. Zakleszczenie materiału podczas obracania jest wykluczone. Bęben przylega szczelnie do leja, wobec czego w szczelinę nie może dostać się drobny materiał lub kurz, co się zdarza przy zamknięciach zaworowych. Na rysunku przedstawiono jedno wykonanie wynalazku. Zamknięcie składa się z obracające-

go się pustego bębna *a*, który posiada w swoim płaszczu otwór *b* wzdłuż całej długości bębna. Wymiary otworu dostosowane są do wybranego materiału. W zbiorniku *c* znajduje się otwór *d*, odpowiedniej wielkości i dostosowany do otworu w bębnie *b*. Napełnienie bębna materiałem, który wylatuje pod kątem zesypu, rozpoczyna się, gdy otwory *b* i *d* (fig. 1) leżą naprzeciwko siebie. Jeżeli następnie obrócić bęben w kierunku strzałki, to dolna krawędź otworu w ściance bębna odcina materiał w rodzaju zasuw, podnoszącej się do góry. Gdy przy dalszym obrocie otwór w bębnie znajdzie się w dolnym położeniu (fig. 2), natenczas zawartość bębna opróżnia się samoczynnie do przylegającego leja względnie do naczyń przewozowych. Po powrocie bębna do

położenia poczynkowego (fig. 1), zapełnia się on znów samoczynnie, przyczem zatrzymująca się ścianka tworzy zamknięcie.

Ażeby pojedyncze kawałki odciganego materiału nie wylatywały poprzez bęben zamykający, przewidziano ruszt, którego pojedyncze ruszty g osadzone są obrotowo. Ruszty ochwytyują bęben i prowadzą aż do leja e, ażeby wielkie kawałki materiału, kawałki drzewa, pręty żelazne, które nie wpadną całkowicie do bębna, dostały się z całą pewnością do leja. Ruszty osadzone są obrotowo, ażeby mogły poddawać się w danym razie kawałom hamującym, lecz mimo to doprowadzać je do leja zesypowego.

Wymiary zamknięcia bębnowego mogą być dowolne. Są one zależne od wymagań ruchu. Np. bęben może być 6000 mm długi o średnicy 2500 mm z pojemnością równą całemu wagonowi. Lecz bęben może być także krótszy i mniejszej średnicy i posiadać pojemność jednego lub kilku naczyń przewozowych określonej wielkości.

Bęben jest tak osadzony, że ścianka przylega szczelnie do leja, wobec czego nie może przelatywać drobny materiał.

Bęben może także posiadać dwa i więcej otworów podłużnych b, przeciwległych lub pod dowolnym kątem względem siebie. W tym wypadku musi bęben posiadać jedną lub kilka przegród.

Bęben może być także rozdzielony

ściankami poprzecznymi (przegrody f na fig. 2) w dowolny sposób, wobec czego całą zawartość bębna można rozdzielić zapomocą podzielonego bębna w zależności od warunków ruchu ściśle określonej wielkości. W tym wypadku mogą być otwory wlotowe do poszczególnych komór umieszczone naprzemian względem siebie, przez co usuwa się punkty oparcia dla tworzenia się zatorów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do opróżniania zbiorników dla materiałów w kawałach, znamienny tem, że bęben z zatrzymującą się ścianką płaszczową umieszczony jest jako zasuwka zamykająca przed materiałem, wylatującym pod kątem zasypu, i przylega szczelnie tą ścianką do leja zesypowego.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że bęben rozdzielony jest przegradami pod prostym kątem do osi lub ściankami podłużnymi na komory, których otwory w danym razie umieszczone są naprzemian względem siebie.

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że ruszt tworzący górną ściankę zamykającą, ochwytyuje częściowo bęben i doprowadzony jest aż do leja zesypowego.

Bernhard Walter.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

